imprimé sur www.torah-box.com/torah-pdf

א) קלטוה מחיצות לכל דבר *בעי ר"א (א) [עולת במת יחיד שהכניסה שנפסלה] ג) עלו מהו שירדו מדקמיבעיא ליה לחדא מכלל דאידך פשיטא ליה אי כרבה אי כדרב יוסף חדא מגו חדא קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו ג) מחיצה כתיקנה פסלה שלא כתיקנה לא פסלה או דילמא אפילו לרב יוסף דאמר אם עלתה לא תרד מחיצה כתיקנה קלטה שלא כתיקנה לא קלטה תיקו *אמר רב גידל אמר רב ד) זריקת פיגול *אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים ואינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים יתיב אביי וקאמר לה להא שמעתא איתיביה רב פפא לאביי *[ב]השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש את הלחם [ג]שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת מהן לא קדש הלחם [ד]שחטה חוץ לזמנה ה) וחוץ למקומה קדש הלחם אלמא פיגול מייתי לה לידי מעילה אישתיק כי אתא לקמיה דרבי אבא אמר ליה בזריקה אמר ליה רב אשי לרבא והא אמר עולא *קומץ פיגול ו) שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו וקמיצה היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול

והא

העולה להקריב בבמת לבור דהשתא הוי מחילה של במת לבור כתיקנה וכשינה המקום לשחוט בדרום פסלה אבל שלא כתיקנה כלומר כגון עולת במת יחיד שנשחטה בבמת לבור בדרום דהוו להו מחילה שלא כתיקנה כלומר שלא נדר להקריב בבמת לבור ואפילו לרב יוסף דאמר אם עלו לא ירדו אינה למיבעי הכא שיש לחלק דהתם מחילה כתיקנה קלטה טו] שהקדישה כל כך שקלטה שאם עלתה לא תרד אבל מחילה שלא כתיקנה כי הכא בעולת במת יחיד לא קלטה וכו': **אמר** רב גידל אמר רב זריקת פיגול אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים. פירוש אם שחט בפיגול ואחר כך זרק סתם אין הזריקה מוציאתו מידי מעילה טז] דליקרי ביה היתר לכהנים אע"ג דמהניא זריקה לאקבועי בפיגול דדרשינן (זבחים דף כח:) כהרצאת כשר כך הרצאת פסול אלמא בעינא בפיגול קריבת מתירין בהכשר יז] סלקא דעתך אמינא דכמו כן תסגי רחמנא זריקה להוציא מידי מעילה יח] *ולהביאו למהוי כאילו *) תובע חלק גבוה קמ"ל רב גידל דתרתי לא יט] עבדי לאקבועי בפיגול ולהוציא *מידי מעילה: **ולחמה** חוץ לחומה לא קדש הלחם. דאין הלחם קדוש אלא בשחיטת הזבח והואיל ובשעת שחיטת הזבח לא היה כ] תוך לחומה לא קדש הלחם ואפילו קרמו פניה חוץ מאחת מהן לא קדש הלחם ולאין שחיטת תודה מקדשת לחמה עד שיקרמו פניה כא] משום דלחם כתיב (ויקרא ז) דמשמע קרימת פנים קדש הלחם: **אלמא** פיגול מביא לידי מעילה. לכאורה משמע דהא דקאמר חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם רולה לומר להביא לחם לידי מעילה וקשיא דודאי אין מעילה בלחם דלא מיקרי קדשי ה' דלאו בתודה כב] אין מעילה אלא באימורין ופירש [רבינו] האי דמיירי בארבעה לחמי תודה דאיתנין לכהן כג] וגם זה אינו נראה דלא מתמנים הגא בשום מקום שיש בהן מעילה ועוד כד] בחזה ושוק דאיתנין לכהנים אין בהן מעילה [ג] לכך נראה דמדמי הא דקאמר קדש הלחם ר"ל ליפסל להביאם לידי מעילה וה"ק אלמא כיון דקדש הלחם הכי נמי גבי זריקה שמביאה לידי מעילה: **א"ל** בזריקה. כלומר אין הפיגול נקבע עד שעת זריקה כדאמר (זבחים דף כח:) כהרצאת כשר כך הרצאת הפסול דבעי קרבו כה] מתירים הלכך גבי לחם [ג] דכשנקרש הוי קדוש אמרינן קדש הלחם כו] אבל גבי מעילה דבשעת שחיטה עדיין לא נקבע [פיגול] דזריקה מייתי [ד] לידי מעילה ולא נקבע הפיגול שחשב בשעת שחיטה אינו מביא לידי מעילה: **קומץ** פיגול. כז] שפיגל בשעת קמילה והעלהו פקע פיגול ממנו כדמפרש טעמא בסמוך וקמילה היינו שחיטה כדכתיב במנחות (דף יג:) גבי כח] [ה]עבודות שבמנחה כנגד ד' עבודות שבזבח והאי קומץ פיגול אלמא הוי פיגול נקבע קודם העלאה וקשה דהרבה מנחות היה יכול להביא כט] ממנחות שקורין לקמילה ולשחיטה פיגול ל] לכ"נ דפריך מדקאמר פקע לא] פיגול משמע שהוקבע פיגול משעת קמילה מדנקט פקע ואי"ת לב] [ו] ואי ס"ד לומר שנקבע פיגול משעת קמילה והא בעינן הרצאת כשר (זבחים כח:) וי"ל דוקא לחייבו כרת אינו נקבע עד לאחר זריקה אבל שם פיגול חל משעת שחיטה כמו לענין להביא לידי מעילה ואם כן הקשה שפיר ומאי דמייתי לידי פיגול כלומר לעולם אין הפיגול עד שעת זריקה לענין להביא לידי מעילה והא לג] דקפקע פיגול רולה לומר לאסור המביאו לידי פיגול בשעת הקטרה והא לד] קתני עלה אם אחרים מביאין לידי פיגול הוא

עלמו

*) נ"א הוכרכ

קלטוה מחיצות. של עזרה לכל דבר דהוי כמי שהוקדשה מתחלה להקריבה למזבח דשנה לשון וכל דברים הטעונים בקדשי מזבח ונפסלת ביוצא ובדרום ובשאר פסולין הגאונין *בקדשי מזבח ז) : שנפסלה. ששחטה להביא עולת במת יחיד לאחר שהכניסה לעזרה בדרום והעלה אותה הכהן לגבי המזבח בשוגג או במזיד מהו שתרד מאי לאו מדקמיבעיא ליה בהא דתחלתה לאו למזבח מכלל דאידך בעולת פנים סבירא ליה אי כרבה *אי כרב יוסף: לא לשנים לא פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף אלא הדא מגו הדא עולת במת יחיד מגו עולת פנים מבעיא ליה והכי קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה בעולת פנים ששינה בשחיטתה או שילאתה אם עלתה תרד אלא משום דמחילה כתיקנה פסלה כלומר היכא דמיניקרא כי אקדשה לשם קדושת פנים אקדשה להקריבה *בעלמה דהיינו מחילה כתיקנה הלכך כי שינה בה משום הכי פסלה אבל עולת במת יחיד הואיל והוקדשה תחילה שלא כתיקנה להקריבה בחוץ כי הכניסה לאחר מכן בפנים ושחטה בדרום או יצאת לא פסלה ואם עלתה לא תרד והא דאמרינן דנפסלת בדרום או ביוצא היינו כשנכנסה תחלה למחילת עזרה דהיינו כתיקנה: או דילמא אפילו לרב יוסף דאמר. בעולת פנים אי שינה בה אם עלתה לא תרד היינו טעמא ח) דכיון שהקדישה להקריבה במחילת העזרה דהיינו כתיקנה קלטה לה מזבח דאם עלתה לא תרד: אבל עולת במת יחיד שהוקדשה תחלה שלא כתיקנה ואח"כ הכניסה בפנים דהיינו מחילה שלא כתיקנה ויצאת או נשחטה בדרום אם עלתה תרד דלא קלטו מזבח ט) ולא להוי תחלה למחילת עזרה כתיקנה: תיקו. ומדקמבעיא ליה אליבא דתרוייהו ש"מ דבשינוי מקום שחיטה דעולת פנים נמי לא פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף: א"ר גידל אמר רב זריקת פיגול (ב). שחישב י) *(בזריקה) לפגל הזבח ופגל נמי בזריקה והשתא הוקבעה לפיגול שיש בו כרת אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים כלומר דזריקת פיגול אינה חשובה כל כך שתוציא בשר קדשי קדשים מידי מעילה כזריקה כשרה דקיימא לן דמאחר שנזרק הדם כראוי יש בבשר היתר לכהנים ואין מועלין בו אבל הכא כיון דפיגל בזריקה לא יצא הבשר מידי מעילה דהא לא חזי לכהנים: ואותה זריקה אינה מביאה לידי מעילה. האימורין של קדשים קלים כזריקה כשרה כדתנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר זריקת דמן מועלין באימורין ואין מועלין בבשר דלא חשיבא זריקה כלל לענין מעילה: וקאמר להא שמעתא. דרב גידל: ולחמה חוץ לחומה לא קדש הלחם. דכתיב על זבח התודה חלות (ויקרא ז) ובעינן על בסמוך: ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת מהן לא קדש הלחם. דבעינן בשעת זביחה שיהא כל הלחם ראוי: שחטה חוץ לזמנה. דחישב עליה בשעת שחיטה לאוכלה חוץ לזמנה או [א] חוץ למקומה [וקס"ד] אע"פ שזרק [במחשבת פיגול] קדש הלחם להכי דמועלין בו אלמא דפיגול מייתי לידי מעילה בקדשים קלים וקשיא לרב גידל דאמר אינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים: כי אתא אביי לקמיה דר' אבא. אמר ליה הא דרב פפא לא קשיא לרב גידל: א"ל בזריקה. טעמא דקדש הלחם כשפגל בשחיטה משום דהתם בזריקה דלא פגל בזריקה הלכך לא הוי פיגול גמור בשחיטה לתודה להכי קדש הלחם ומועלין בו אבל הא דאמר רב גידל דאינו מביא לידי מעילה היינו דפיגל בזריקה יא) ממש דהוי פיגול גמור: אמר ליה רב אשי לרבא והא אמר עולא. במס' זבחים בפרק בית שמאי (דף מג.) קומץ פיגול שחישב עליו לפגל בשעת קמילה והעלהו לגבי המזבח כיון שמשלה בו האור פקע פגולו ממנו שלא פקע מיד וירד מעל גבי המזבח יעלה והוא הדין נמי לאיברי פיגול שהעלן לגבי המזבח כיון שמשלה בהן האור פקע פיגולן מהן והאי דנקט קומץ פיגול משום דלאי הגא באיברי פיגול לחוד לא הוה אתי קומץ מיניה דס"ד אמינא ה"מ אבר דמיחבר להכי כיון שמשלה בו האור במקצת והוי כמו שמשלה בכולו ופקע פיגולו ממנו אבל קומץ דמיפרת אימא לא קמ"ל ולהכי נקט קומץ דלא"נ דמיפרת פקע פיגולו ממנו וכל שכן גבי אבר פיגול דכיון דמיחבר כי משלה האור במקצתו הוי כמכרך כולו ופקע פיגולו מכל מקום קתני קומץ פיגול דפגל בקמילה ופיגול דקמילה הוי כמו פיגול דשחיטה *)דהיכי דקבע פיגול בקמילה לתודה הכי נמי מיקבע פיגול בשחיטה לתודה אלמא דבשחיטה לתודה הוי פיגול גמור וקתני קדש הלחם שמביאו לידי מעילה אלמא דפיגול מייתי קדשים לידי מעילה וקשיא לרב גידל: א"ל. מהכא לא תיקשי ליה דמאי דקאמר קומץ פיגול לא אמר דבקמילה לתודה הוי פיגול אלא מאי קומץ פיגול איסורא יב) דמהייא לידי פיגול דהיינו תחילת פיגול שהתחיל לפגל בקמילה אבל לא הוי פיגול גמור עד דפגל נמי בהקטרה יג) וה"ה לשחיטה הויא תחלה לאיסור פיגול ולא הוי פיגול גמור שלא פגל אלא בשחיטה לתודה והאי דא"ר גידל אינו מביא לידי מעילה היינו למי שפיגל יד)בזריקה קאמר:

והא

*) נ"ל דכי היכי

יד א מיי' פ"ב מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ג:

טו ב מיי' פי"ב מהלכות מעשה הקרבנות הלכה טו:

טז ג מיי' שם הל' יז:

יז ד מיי' שם הל' יח:

בקדשי מזבח שנפסלה כגון ומנעי ר' זירא עלו מהו שירדו כגון שנשחטה לפסולה כו' ז"ק

אי כרב יוסף ומבעי לא לשלם כו' וכו'

מנחות מג: [לקמן ה.]

נ"ל בפנים דכייט כו' ז"ק

מנחות מה: [פסחים סג:]

[illegible]

א) לגבות ולמוסי כאילו קמט חלק גבוה כו' ז"ק

מידי מעילה או לגביה ספ"ד ז"ק

הגהות הב"ח

(א) גמ' בעי ר' אלעזר עולה וכו' שנפסלה ועלו מהו שירדו: (ב) רש"י ד"ה אמר רב גידל אמר רב זריקת פיגול אינו מוציא וכו' לפגל הזבח בזריקה ופגל נמי:

◆

רבינו גרשם

בעזרה קלטה מחיצתה. דעזרה: לכל דבר שיש לה קדושת עולת פנים דאם יצאת חוץ לעזרה נפסלה או אם שינה מקום שחיטתה: בעי רבי אלעזר. אם יצאת חוץ מחומת עזרה: ועלו. העולה אותה להקטרה: מהו שתרד. ומדקא מיבעיא ליה הדא בעולת חוץ דבמת יחיד מכלל דאידך בעולת פנים: פשיטא ליה. דסבירא ליה אי כרבה אי כרב יוסף אלא פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף אלא חדא מגו חדא עולת חוץ דבמת יחיד מגו דעולת פנים קא מיבעיא ליה והכי קא מיבעיא ליה: עד כאן לא אמר רבה התם. בעולת פנים ששינה בשחיטתה או שיצאתה דאם עלו ירדו משום דמחיצה כתיקנה פסלה. כלומר כיון דמעיקרא כי אקדשה לקדושת פנים אקדשה להקריבה בפנים בעזרה דהיינו מחיצה כתיקנה משום הכי כי שינה בה פסלה אבל עולת במת יחיד שהוקדשה תחילה שלא כתיקנה שלא להקריבה בפנים כי הכניסה לאחר מיכן לפנים ויצאת לא פסלה ואם עלתה לא תרד: או דילמא אפילו לרב יוסף דאמר בעולת פנים ששינה בה אם עלתה לא תרד. היינו טעמא משום דכיון שהוקדשה תחילה במחיצה כתיקנה קלטה לה מזבח דאם עלתה לא תרד אבל עולת חוץ דבמת יחיד שהוקדשה תחילה במחיצה שלא כתיקנה ואח"כ הכניסה לפנים ויצאת ועלתה תרד דלא קלטה לה מזבח הואיל ומעיקרא הוקדשה במחיצה שלא כתיקנה תיקו: ומדקא בעי לה אליבא דתרווייהו. עד כאן לא קאמר רבה או דילמא אפילו לרב יוסף ש"מ דבשינוי מקום שחיטה דעולת פנים לא פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף: זריקת פיגול. שאם חישב בשחיטה וזריקה עשה סתם: אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים. כלומר לית לה כח ולא חשיבא כל כך זריקה דלאחר פיגול להוציא הבשר מידי מעילה כזריקה כשרה דמאחר שנזרק הדם יש היתר לכהנים ואין מועלין בבשר אלא כיון דפיגל קודם בשחיטה בההיא זריקה לא יצא הבשר מידי מעילה דהא לא חזי לכהנים ואינו מביא זריקה דלאחר פיגול לידי מעילה האימורין בקדשים קלים כזריקה כשרה כדתנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר זריקת דמים מועלין באימורין ואין מועלין בבשר: וקאמר לה להא שמעתא. דרב גידל: ולחמה חוץ לחומה לא קדש הלחם. כדכתיב על זבח תודה חלות ובעינן על בסמוך: ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת לא קדש הלחם. דבעינן דבשעת זביחה יהא [illegible]

◆

שיטה מקובצת

א] קלטתה מחיצתה לכל אות ו' נמחק: ב] עלתה מהו שתרד לאו: ג] ירדו אלא דמחיצה כתיקנה: ד] זריקת פיגול ראם חשב בשחיטה ובזריקה עשה סתם אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים כלומר לית ליה כח ולא חשיבא כל כך זריקה דלאחר פיגול להוציא הבשר מידי מעילה כזריקה כשר ולא אמרינן מאחר שזרק הדם יש היתר לכהנים ואין מועלין בבשר אלא כיון דפיגול קודם בשחיטה בההיא זריקה לא יצא הבשר מידי מעילה דהא לא חזי לכהנים: ואינו מביא זריקה דלאחר פיגול לידי מעילה האימורין בקדשי קלים כזריקה כשרה כדתנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר זריקה מועלין באימורין ואין מועלין בבשר כו' לשון הראב"ד ז"ל: ה] לזמנה או חוץ למקומה אות ו' נמחק: ו] פיגול שהעלה לגבי אות ו' נמחק: ז] מזבח בעי ר' אלעזר עולה כו' כגון שנפסלה: ח] טעמא משום דכיון: ט] מזבח הואיל ולא: י] בזריקה ס"א בשחיטה: יא] בזריקה בכולהו העבודות לשון הר"א: יב] איסורא דמייתי לידי: יג] בהקטרה בכל העבודות הר"א ז"ל: יד] שפיגל נמי בזריקה: טו] קלטה המזבח קדושה כל: טז] דניקרי ס"א ולא נקרי ביה היתר. תוס' כת"י: יז] בהכשר ואמרינן דזריקת פיגול קובעת פיגול אלמא דקבעינן הזריקה כמי שנעשית בהכשר: יח] מעילה ולהביא מעילה בקדשים קלים ונעשית כמו שנעשית בהכשר שאו הוברר נ"א להביא מעילה לקדשים קלים כאילו הוברר חלק גבוה: יט] לא עבדא אות י' נמחק: כ] והיה הלחם חוץ לחומה כו' קרמו פני כולן חוץ: כא] פניה בתנור משום דכתיב על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו תו' וכיון דלחם כתיב א"כ משמע דבעיא קרימת פנים הלחם לענין דקדיש קדושת הגוף ואין יוצא בפדיון: כב] בתודה דהיינו קדשים קלים אין מעילה אלא באימורין, ולאחר זריקה ופירש רבינו מאיר האי: כג] לכהן דכתיב והקריב ממנו אחת מכל קרבן תרומה לה' ופשטא מאי דבקדשים קלים לית ביה מעילה משום דבעלים אכלי להו והני ד' לחמי תודה הואיל וכהני אכלי להו אית ביה מעילה: כד] ועוד דהוה השוק העיתגין כו' לכך נראה לפרש דפריך הא כו' הלחם דר"ל ליפסל להבאת כו' גבי זריקה נימא שבביאה: כה] קרבו. מתיריו הילכך גבי לחם דבשחיטה הוי: כו] הלחם דבשעת שחיטה עדיין לא נקבע פיגול אבל גבי מעילה דזריקה מייתי לידי כו' בשעת שחיטה ולכך אמר דאינו מביא: כז] פיגול ושפיגל בשעת קמיצה והעלהו פקע ממנו פיגול וקלטתו [illegible]